

¹Und du, Menschenkind, nimm ein Schwert, scharf wie ein Schermesser, und fahr damit über dein Haupt und deinen Bart und nimm eine Waage und teile das Haar damit.²Das eine dritte Teil sollst du mit Feuer verbrennen mitten in der Stadt, wenn die Tage der Belagerung um sind; das andere dritte Teil nimm und schlag's mit dem Schwert ringsumher; das letzte dritte Teil streue in den Wind, daß ich das Schwert hinter ihnen her ausziehe.³Nimm aber ein klein wenig davon und binde es in deinen Mantelzipfel.⁴Und nimm wiederum etliches davon und wirf's in ein Feuer und verbrenne es mit Feuer; von dem soll ein Feuer auskommen über das ganze Haus Israel.⁵So spricht der HERR HERR: Das ist Jerusalem, das ich mitten unter die Heiden gesetzt habe und ringsherum Länder.⁶Aber es hat mein Gesetz verwandelt in gottlose Lehre mehr denn die Länder, so ringsherum liegen. Denn sie verwerfen mein Gesetz und wollen nicht nach meinen Rechten leben.⁷Darum spricht der HERR also: Weil ihr's mehr macht denn die Heiden, so um euch her sind, und nach meinen Geboten nicht lebt und nach meinen Rechten nicht tut, sondern nach der Heiden Weise tut, die um euch her sind,⁸so spricht der HERR HERR also: Siehe, ich will auch an dich und will Recht über dich gehen lassen, daß die Heiden zusehen sollen;⁹und will also mit dir umgehen, wie ich nie getan habe und hinfert nicht tun werde, um aller deiner Greuel willen:¹⁰daß in dir die Väter ihre Kinder und die Kinder ihre Väter fressen sollen; und will solch Recht über dich gehen lassen, daß alle deine übrigen sollen

¹وَأَنْتَ يَا ابْنَ آدَمَ خُذْ لِنَفْسِكَ سِكِّينًا حَادًّا، مُوسَى الْخَلْقِ تَأْخُذْ لِنَفْسِكَ. وَأْمُرْهَا عَلَى رَأْسِكَ وَعَلَى لِحْيَتِكَ. وَخُذْ لِنَفْسِكَ مِيزَانًا لِلْوَزْنِ وَأَقْسِمُهُ وَأُحْرِقْ بِالنَّارِ ثُلُثَهُ فِي وَسْطِ الْمَدِينَةِ إِذَا تَمَّتْ أَيَّامُ الْحِصَارِ. وَخُذْ ثُلُثًا وَأَصْرِفْهُ بِالسَّيْفِ خَوَالِيَهُ، وَدَرَّ ثُلُثًا إِلَى الرِّيحِ. وَأَنَا أَسْتَلُّ سَيْفًا وَرَاءَهُمْ.³وَخُذْ مِنْهُ قَلِيلًا بِالْعَدَدِ وَصُرَّهُ فِي أَذْيَالِكَ.⁴وَخُذْ مِنْهُ أَبْضًا وَأَلْفَهُ فِي وَسْطِ النَّارِ وَأُحْرِقْهُ بِالنَّارِ. مِنْهُ تَخْرُجُ نَارٌ عَلَى كُلِّ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ. هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَذِهِ أَوْرُشَلِيمُ. فِي وَسْطِ الشُّعُوبِ قَدْ أَقْمَنُهَا وَخَوَالِيَهَا الْأَرَضِيِّ. فَخَالَفْتُ أَحْكَامِي بِأَسْرٍ مِنَ الْأَمَمِ، وَقَرَأْتُ فِي الْأَرْضِ الَّتِي خَوَالِيَهَا. لِأَنَّ أَحْكَامِي رَفَضُوهَا وَقَرَأْتُ فِيهَا لَمْ يَسْلُكُوا فِيهَا. لِأَجْلِ ذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّكُمْ صَجَّجْتُمْ أَكْثَرَ مِنَ الْأَمَمِ الَّتِي خَوَالِيَكُمْ وَلَمْ تَسْلُكُوا فِي قَرَائِصِي وَلَمْ تَعْمَلُوا حَسَبَ أَحْكَامِي، وَلَا عَمِلْتُمْ حَسَبَ أَحْكَامِ الْأَمَمِ الَّتِي خَوَالِيَكُمْ، لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَا أَنِّي أَنَا أَيْضًا عَلَيْنِكَ، وَسَأَجْرِي فِي وَسْطِكَ أَحْكَامًا أَمَامَ عُيُونِ الْأَمَمِ، وَأَفْعَلُ بِكَ مَا لَمْ أَفْعَلْ وَمَلَّ لَنْ أَفْعَلْ مِنْهُ بَعْدَ يَسْتَبِ كُلُّ أَرْجَاسِكَ.¹⁰لِأَجْلِ ذَلِكَ تَأْكُلُ الْإِبَاءُ الْإِبْنَاءَ فِي وَسْطِكَ، وَالْإِبْنَاءُ يَأْكُلُونَ آبَاءَهُمْ. وَأَجْرِي فِيكَ أَحْكَامًا، وَأَذْرِي بَقِيَّتِكَ كُلَّهَا فِي كُلِّ رِيحٍ.¹¹مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ حَيَّ أَنَا بَعُولُ السَّيِّدِ الرَّبِّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّكَ قَدْ تَجَسَّسْتَ مَقْدِسِي يَكُلُّ مَكْرَهَاتِكَ وَيَكُلُّ أَرْجَاسِكَ، فَأَنَا أَيْضًا أَجْرٌ وَلَا تُسْفِقُ عَيْنِي. وَأَنَا أَيْضًا لَا أَغْفُو. ثُلُثُكَ يَمُوتُ بِالْوَبَاءِ، وَبِالْجُوعِ يَمُوتُونَ فِي وَسْطِكَ. وَثُلُثُكَ يَسْقُطُ بِالسَّيْفِ مِنْ خَوْلِكَ، وَثُلُثُكَ أَذْرِيهِ فِي كُلِّ رِيحٍ، وَأَسْتَلُّ سَيْفًا وَرَاءَهُمْ.¹³وَإِذَا تَمَّ عَصْيِي وَأَخْلَلْتُ سَخَطِي عَلَيْهِمْ وَتَسَفَّيْتُ، يَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ تَكَلَّمْتُ فِي عَثْرَتِي إِذَا أَنْقَمْتُ سَخَطِي فِيهِمْ.¹⁴وَأَجْعَلُكَ خَرَابًا وَعَارًا بَيْنَ الْأُمَمِ الَّتِي خَوَالِيكَ أَمَامَ عَيْنِي كُلِّ غَائِبٍ، فَتَكُونِينَ عَارًا وَلَعْنَةً وَتَأْدِيبًا وَدَهْشًا لِلْأُمَمِ الَّتِي خَوَالِيكَ، إِذَا أَجْرَيْتُ فِيكَ أَحْكَامًا بِعَصَبٍ وَبِسَخَطٍ وَبِتَوْبِيخَاتٍ حَامِيَةٍ. أَنَا الرَّبُّ تَكَلَّمْتُ.¹⁶إِذَا أُرْسَلْتُ عَلَيْهِمْ سِهَامُ الْجُوعِ السَّارِيزَةِ الَّتِي تَكُونُ لِلْخَرَابِ الَّتِي أُرْسَلُهَا لِخَرَابِكُمْ، وَأَزِيدُ الْجُوعَ عَلَيْكُمْ وَأَكْسِرُ لَكُمْ قِيَامَ الْخُبْرِ،¹⁷وَإِذَا أُرْسَلْتُ عَلَيْكُمْ الْجُوعُ وَالْوَحْشُ الرَّدِيئَةُ فَتُنْكِلُكَ، وَيَعْبُرُ فِيكَ الْوَبَاءُ وَالْدَّمَ وَأَجْلُبُ عَلَيْكَ سَيْفًا. أَنَا الرَّبُّ تَكَلَّمْتُ.

in alle Winde zerstreut werden.¹¹ Darum, so wahr als ich lebe, spricht der HERR HERR, weil du mein Heiligtum mit allen deinen Greueln und Götzen verunreinigt hast, will ich dich auch zerschlagen, und mein Auge soll dein nicht schonen, und ich will nicht gnädig sein.¹² Es soll ein drittes Teil an der Pestilenz sterben und durch Hunger alle werden in dir, und das andere dritte Teil durchs Schwert fallen rings um dich her; und das letzte dritte Teil will ich in alle Winde zerstreuen und das Schwert hinter ihnen her ausziehen.¹³ Also soll mein Zorn vollendet und mein Grimm an ihnen ausgerichtet werden, daß ich meinen Mut kühle; und sie sollen erfahren, daß ich, der HERR, in meinem Eifer geredet habe, wenn ich meine Grimm an ihnen ausgerichtet habe.¹⁴ Ich will dich zur Wüste und zur Schmach setzen vor den Heiden, so um dich her sind, vor den Augen aller, die vorübergehen.¹⁵ Und sollst eine Schmach, Hohn, Beispiel und Wunder sein allen Heiden, die um dich her sind, wenn ich über dich das Recht gehen lasse mit Zorn, Grimm und zornigem Schelten (das sage ich, der HERR)¹⁶ und wenn ich böse Pfeile des Hungers unter sie schießen werde, die da schädlich sein sollen, und ich sie ausschießen werde, euch zu verderben, und den Hunger über euch immer größer werden lasse und den Vorrat des Brots wegnehme.¹⁷ Ja, Hunger und böse, wilde Tiere will ich unter euch schicken, die sollen euch kinderlos machen; und soll Pestilenz und Blut unter dir umgehen, und ich will das Schwert über dich bringen. Ich, der HERR, habe es gesagt.